

OLLA KRISTUKSESSA JEESUKSESSA
GI 3: 26-29
Johanneksen srk:n 10 vuotta
Tampere
(29.11.2015)

JOHDANTO

Pienessä puheenvuorossani on kaksi osaa:

- 1) Lähetyshiippakuntaa / Luther-säätiötä koskeva osa ja
- 2) Jumalan sanan osa

1. LÄHETYSHIIPPAKUNTA / LUTHER-SÄÄTIÖ

- 1.1.** Vuosi 2005, kymmenen vuotta sitten, oli Luther-säätiön kuudes toimintavuosi. Se oli voimakkaan kasvun ja kehityksen aikaa, jota julkinen media seurasi ahkerasti.

Helmikuun 8. päivä jää Skandinavian luterilaisten kirkkojen historiaan yhdeksi merkkipaaluksi. Tuolloin Kenian luterilaisen kirkon piispa Walter Obare avustajineen vihki Arne Olssonin Ruotsin Missionsprovinsenin piispaksi. Toimin Luther-säätiön edustajana ja yhtenä avustajana kättenpäällepanossa. Samana päivänä Obare vihki TM Niko Vannasmaan Helsingin Markus-yhteisön OTO-paimeneksi. Näin murtui Suomen luterilaisen kirkon piispojen ordinaatiosulku apostoliseen virkakäsitykseen pitäytyvien kohdalla. Media sai lisää vettä myllyyn, kun pastori Niko Vannasmaa kastoi erään Markus-yhteisöön kuuluvan pariskunnan lapsen.

Tapahtumien jälkimainingeista mainittakoon, että piispa Obare erotettiin Luterilaisen maailmanliiton neuvonantajatehtävästään. Piispa Olssonilta puolestaan otettiin pois Ruotsin kirkon pappisoikeudet. Ruotsin kirkon kärjistynyttä tilannetta kuvaa se, että samana syksynä yli 800 pappia irtisanoutui Ruotsin kirkon kirkolliskokouksen päätöksestä siunata samaa sukupuolta olevia pareja.

Suomessa Luther-säätiön pastoreilta Sakari Korpiselta ja Juhana Pohjolalta Turun ja Oulun tuomiokapitulit epäivät pappisoikeudet edelliseltä kahdeksi ja jälkimmäiseltä kolmeksi kuukaudeksi. Sen sijaan kaikki ne kirkon papit, jotka kielsivät julkisesti milloin minkin Raamatun perustotuuden, saivat jatkaa kirkon tuhoamista kaikessa rauhassa täyttä palkkaa nauttien. Näihin asioihin voi tutustua v. 2005 ilmestyneestä STI:n tutkijan TT Timo Eskolan kirjasta ”Ateistit alttarilla”.

Vuonna 2005 eli 10 vuotta sitten Suomen Luther-säätiö aloitti säännölliset messut Helsingin Markus-yhteisön lisäksi Seinäjoella. Samana vuonna järjestäytyi Pietarin jumalanpalvelusyhteisö Kuopiossa ja Johanneksen jumalanpalvelusyhteisö Tampereella. Ouluun perustettu itsenäinen jumalanpalvelus-yhteisö kutsui paimenekseen TM Janne Koskelan ja pyysi liittyä Luther-säätiön yhteyteen. Helsingin, Seinäjoen, Kuopion, Tampereen ja Oulun lisäksi messuja pidettiin säännöllisesti, joskaan ei joka sunnuntai, myös Lahdessa, Imatralla, Porissa ja Rengossa Rauha Heinon kotikirkossa, josta messut siirtyivät myöhemmin Hämeenlinnaan.

Vuonna 2002 Antti Lehtbäck ja Minna avioituivat ja muuttivat asumaan Tampereelle. 12.6.2003 Lehtbäckien kodissa kokoontui ryhmä, johon kuuluivat isäntäväen lisäksi Esa Hyökyvaara, Erkki Laaksonen, Ossi Niemistö, Antti Tuomenoja ja Juhana Pohjola pohtimaan messujen aloittamista Tampereella. Ensimmäinen Luther-säätiön messu Tampereen Metodistikirkossa pidettiin vuonna 2004, ja Johanneksen srk järjestäytyi vuonna 2005. Siksi meillä on nyt 10-vuotis juhla.

- 1.2.** Vuoden alkuun 2008 Tampereen Johanneksen seurakunnan messut hoidettiin vierailijoiden voimin. Loppiaisenä 6.1.2008 vietimme edellisessä kirkkotilassamme Tampereen Metodistikirkossa juhlaa, jossa asetimme pastori Antti Lehtbäckin Johanneksen seurakunnan paimeneksi.

Lähetysshiippakuntaa ei tuolloin ollut vielä olemassa, ei myöskään omaa piispaa. Olin sekä ikävuosiltani että virkaiältäni Luther-säätiön vanhin pappi, ja sillä perusteella virkaan asettamiset ja muut siihen verrattavat tehtävät säätiö delegoi minulle.

Tilanne on kirkossamme käsittämätön. Jos pappi pitää kiinni Raamatusta ja kirkkomme tunnustuksesta, hän ei saa enää pappisvihkimystä eikä vihittynäkään virkaa kirkossamme. Tai jos hän on onnistunut saamaan viran, hän ei voi sitä Raamatun ja tunnustuksemme mukaisesti hoitaa. Hän saa tietysti uskoa niin kuin tahtoo, sillä sydämen salaisuudet tutkii vain Jumala, mutta hän ei saa julistaa eikä toimia niin kuin Raamattu opettaa. Raamatusta ja pappisvirasta on tullut toisensa poissulkevat vaihtoehdot kirkossamme.

Ystävät, kahdeksan vuotta Lehtbäckin perheen aineellinen toimeentulo on ollut pitkälti teidän varassanne. Antti-pastori on ruokkinut teitä Jumalan sanalla ja te olette ruokkineet hänet ja hänen perheensä leivällä. Haluan kiittää täydestä sydäimestä sekä Anttia ja hänen perhettään että myös teitä, tämän seurakunnan jäsenet ja ystävät kaikesta tästä.

2. JUMALAN SANA (Gl 3:26-29)

Tulen puheenvuoroni toiseen osaan, joka on Jumalan sanan selitystä. Yksi rakkaimmista Raamatun luvuista minulle on Galatalaiskirjeen 3. luku. Mielelläni selittäisin sen kokonaan, mutta se ei ole nyt mahdollista. Otan siitä esille vain neljä viimeistä jaetta.

2.1. Gl 3. luvun rakenne

Ennen kuin menemme tarkastelemaan mainitun luvun viimeisiä jakeita, kiinnitän huomionne Gl 3. luvun rakenteeseen.

- 2.1.1. Paavali aloittaa kirjeensä 3. luvun varsin epäkohteliaasti: ”*Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmään eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?*” (Gl3:1).
- 2.1.2. Jatkossa Paavali toistaa sanaa ”**usko**”, (kreik. *pistis*) 3. luvussa **17 kertaa**. Uskon kautta tullaan *vanhurskaiksi* (j. 6), uskon kautta saadaan *Pyhä Henki* (j 5, 14) ja uskon kautta tullaan *Jumalan perillisiksi* (j. 18).

2.1.3. Sana ”**laki**” toistuu 3. luvussa **15 kertaa**.

2.1.4. Sana ”**kaste**” esiintyy 3. luvussa vain **1 kerran** luvun lopulla (j. 27). Tähän vedoten jotkut selittävätkin, että kaste ei ole kovin keskeinen asia ihmisen pelastumisessa. Tosiasia kuitenkin on, että kasteessa saadaan kaikki, mitä pelastukseen tarvitaan:

a) Ensiksi, kasteessa me kuolemme ja ylösnousemme Kristuksen kanssa:

”Tiedättehän, että meidät kaikki Kristukseen Jeesukseen kastetut on kastettu hänen kuolemaansa. Näin meidät kasteessa annettiin kuolemaan ja haudattiin yhdessä hänen kanssaan, jotta mekin alkaisimme elää uutta elämää, niin kuin Kristus Isän kirkkauden voimalla herätettiin kuolleista. Jos kerran yhtäläinen kuolema on liittänyt meidät yhteen hänen kanssaan, me myös nousemme kuolleista niin kuin hän.” (Rm 6: 3-5.)

b) Toiseksi, kasteessa me saamme syntimme anteeksi ja meidät vanhurskautetaan:

”Kääntykää ja ottakaa itse kukin kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen, jotta syntinne annettaisiin anteeksi. Silloin te saatte lahjaksi Pyhän Hengen.” (Apt 2:38.)

”Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä” (1 Kr 6:11, KR-38).

c) Kolmanneksi, kasteessa me uudestisyntymme Jumalan lapsiksi:

”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: jos joku ei synny vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä sisälle Jumalan valtakuntaan” (Jh 3:5).

”– pelasti hän (Jumala) meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta” (Tt 3:5).

d) Neljänneksi, kasteessa me saamme Pyhän Hengen ja uskon lahjan:

”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen (passivum divinum eli ’tulkoon kukin teistä kastetuksi’) Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan” (Apt 2:38; Apt 19:1-7).

Pyhän Hengen myötä me saamme myös Jumalan Pojan uskon (Gl 2:20) ja Jeesuksen uskon sisimpäämme (Ilm 14:12). Jumalan Pojan Jeesuksen usko on enemmän kuin vain mynteistä suhtautumista häneen. Se on sitä, että Jumalan Poika Jeesus uskoo meissä.

e) Viidenneksi, kasteessa meidät liitetään Kristuksen ruumiiseen:

”Meidät kaikki, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, on kastettu yhdeksi ruumiiksi” (1 Kr 12:13, KR-92).

2.1..5. Kasteessa Kristus pelastaa meidät:

Ei ihme, että Vedenpaisumukseen viitaten apostoli Pietari sanookin: *”Tuon esikuvan mukaisesti teidät pelastaa nyt kaste, ei siksi että te siinä luovuitte saastaisesta elämästä, vaan koska Jumala teki kanssanne hyvän omantunnon liiton. Sen perustuksena on Jeesuksen Kristuksen ylösnousemus”* (1 Pt 3:21, KR-92.)

2.2. Kaste on Kristukseen Jeesukseen kastamista (Gl 3:28-29)

2.3. Kaste Kristukseen Jeesukseen (Gl 3:26-27)

”Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa. Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.” (Gl 3:26-27.)

Kyseinen KR-38:n käännös on alkukielen mukainen. Sen sijaan KR-92:n käännös: ”Te kaikki olette Jumalan lapsia, kun uskotte Kristukseen Jeesukseen”, on hukannut Paavalin ajatuksen, joka on seuraava: *”Te kaikki olette Jumalan lapsia, koska uskovina kuulutte Kristukseen Jeesukseen.”*

Tässä Paavali ei ajattele ihmistä yksilönä, vaan Kristuksen ylösnousemusruumista, johon Jumala kaikki kasteessa pukee. Näin Paavali opettaa myös Ensimmäisessä Korinttilaiskirjeessä: *”me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1 Kr 12:13).*

2.4. Kastetut ovat Kristuksessa Jeesuksessa (Gl 3:28-29)

2.4.1. *”Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa” (Gl 3:28).*

Sanatarkasti jae kuuluu: ”Ei tässä ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miespuolista eikä naispuolista, sillä kaikki te olette **yksi** Kristuksessa Jeesuksessa.”

Miksi on tärkeätä ”kuulua Kristukseen Jeesukseen” eli olla Kristuksessa eikä vain kuulua Kristukselle tai pelkästään uskoa ja luottaa Kristukseen?

Siksi, että saman luvun 16. jakeen mukaan Jumalan perimisen testamentti koskee vain yhtä ainutta Abrahamin jälkeläistä, Kristusta, sillä jakeessa 16 sanotaan seuraavasti: *”Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: ’Ja siemenille’, ikään kuin monesta, vaan ikään kuin yhdestä: ’Ja sinun siemenellesi’, joka on Kristus.”*

Nyt esillä olevat jakeet 26-29 osoittavat, että kaikki jotka ovat kastetut ja jotka uskovat, kuuluvat Kristukseen, ei pelkästään Kristukselle. He muodostavat Kristuksessa, Jeesuksessa sen ”jälkeläisen”, jota taivaallisen perinnön lupaus koskee. He eivät ole ainoastaan ”yhtä”, kuten KR-38 sanoo, vaan he ovat ”yksi” (kreik. *heis*, maskuliinimuoto) eli yksi henkilö, Kristus Jeesus, eikä vain ”yhtä”, jolloin kreikkalaisessa tekstissä pitäisi olla *hen* eli neutrimuoto.

2.4.2. *”Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan” (Gl 3:29).*

KR-92 kääntää: ”Ja jos te kerran olette Kristuksen omia, te olette Abrahamin jälkeläisiä ja saatte periä sen, mikä hänelle oli luvattu.”

Kyseinen käännös tuhoaa Paavalin koko päättelyketjun. Meitä ei nimittäin Paavalin mukaan auttaisi, vaikka olisimme Abrahamin jälkeläisiä, sillä koko taivaallinen perintö on annettu vain yhdelle ainoalle Abrahamin jälkeläiselle, Kristukselle. Vaikka kuinka olisimme hänen omiaan ja Abrahamin lapsia, me jäisimme köyhiksi, elleimme ole Kristuksessa Jeesuksessa. Vain Kristuksessa, hänen ruumiissaan me pääsemme siunauksesta osallisiksi.

Raamatun käännöskomitean ehdotus Gl 3. luvun viimeisen jakeen kääntämiseksi oli hyvä: ”*Ja jos te kerran kuulutte Kristukseen, te olette tuo Abrahamin jälkeläinen*”, joka perii taivaan.

PÄÄTÖS

1. Kaste on kastetta Kristukseen, ei hänen ulkopuolelleen.
2. Kasteen ja Kristuksen ulkopuolella ei ole taivaan perimistä eikä pelastusta.
3. Kaste mainitaan Gl 3. luvussa, joka sisältää pähkinän kuoressa koko pelastusjärjestyksen, vain yhden kerran. Näin Paavali korostaa kasteen suunnatonta merkitystä, se on ainut pelastetuksi tulemisen väline. Sen rinnalle ei saa tuoda muita välineitä.
4. Sen tähden kasteen jälkeen tapahtuvat parannuksen tekemisemme ja kääntymisemme, johon Jumalan sana meitä kehottaa, ovat kasteeseemme ja sitä kautta Kristukseen palaamista. elleivät ne sitä ole me menetämme taivaallisen perinnön.

Matti Väisänen